

Ferjulega — Skopun Kirkjubø

Í dag átti hetta sjálvsagt at verið søga. Fyri tað fyrsta tí tað sum var natúrligt, vit kunnu siga bara fyri 20 árum síðan, er avlodað í dag.

Í 1902 og til 03 møgulega 04, var her norskur verkfrøðingur, sum æt Horn, og prosjekteraði vegir og havnaløg í Føroyum. Og man tað vera á fyrsta sinni, at henda ferjulega er komin uppá pappír at standa. — Tá varð róað fyri Nesið við tiggjumannafari, síðani hevur hetta mál við millumbili verið frammi, men afturhaldskreftir hava verið við yvirluta. — Men ígjøgnum 80 ár tá broytist nógv, tað sum var frammi øll hesi ár, var fólkaf lutningur og talan var um lendingina í Kirkjubø, har frægasta lendingaplássið er, inn til ein maður gjørdi seg óðiliga frammskygðan, og legði á at skriva í bløðunum um Árnanes, har sum hvør ástáðarmaður veit, at er nakað í sjónum, so er ókyrt á Árnanesi, men hetta vann so mikið av frama, at nú snúði prátið seg um Árnanes, kanska tarnaði tað málinum ikki so lítið, men sjálvandi vísa nærri kanningar, at hetta gongur ikki. Men enn var talan um fólkaf lutning. — Taka vit nú og snara øllum málunum á, og siga at hetta varð gjørt tá til fólkaf lutnings, sum meining hevði verið í, og ikki minni brúk hevði verið í. Ja so stóð trætán um nakað heilt annað í dag. Tí nú siglir

hvørki Borðoyanes ella Brynhild, har konufólki við góðum grundum sat hjartkipt og tvielt sær fyri Nesið, nú siglir Ritan. Tær ferðir eg havi verið við, hevur tað undrað meg at siggja, hvussu »avslappað« unga fólkið og fólk um mín aldur við, eru komin umborð: lata seg úr yvirklaðunum, fáa sær sigaret, onkur setur seg at lesa, onnur spæla kort og konufólk binda, og hvi ikki? Har er hugnaligt niðri undir, heitt, reint og tónleikur ella tíðindi. Túrurin tekur um tíma, úr hjartanum á høvuðsstaðnum til Skopunar.

Nú er tað, eg komi, til næsta málið, og tað er, at hevði hin farleiðin við fólkaf lutningi verið eisini, tá strongdu sandingar í dag á av øllum alvi, fyri at fáa eitt gott og nýtt og hósikiligt skip, sum tók fólk, bílar og trilarar og sjálvandi sigldi til Havnar. Hetta hevði verið biligari og skjótari fyri tað fyrsta, fyri tað næsta hogligari. Og fyri tað triðja og mest týðningarmikla: Sandoyggjin fekk pengarnar til havnaarbeiði í Sandoyinni, tað er har og aftur har tað er neyðugt at útbyggja. Tí ein møgulig ferja kemur hvørki at liggja í Skopun ella í Kirkjubø, skal so bátur at liggja í Havnini, haðani er eisini allarhelst manning sum býr í Havni.

Tað var onkur sum skrivaði, at Jóan Hendrik Poulsen í Skopun var fyrstur at koma við upp-

skotinum um hetta ferða-samband; tað kann væl vera, men eitt er púra vist, at livdi hann í dag, og sá at einki var gjørt, tá hevði hann, sum tann fram-burðsmaður hann var, sagt, at nú er tørstur á góðum skipi millum Havna og Skopun. — Hitt er ein vána minnisvarði at seta honum.

Til seinast? Hvat halda tit føroyingar, um nú danskurin slættaði Krónborg til flogvøll, og onglendingar gjørdi dómkirkjuna í Durham til svimjihøll. Vit mugu minnast til, at fornminnisbygningarnir sum eru í Kirkjubø, eru ogn føroyinga, har stendur elsta kirkjan 900 ára gomul tveir favnar frá sjögv. — Tað er ivasamt um nakar hevur hugsað um antin fyllingarnar av landsynningsbriminum leggja seg yvir hana, tá royndar-skvatlið í baljunum í Keypmannahavn gongur upp á tað harðasta.

Baraldur á Bo

P.S. Tað hevur eisini verið skriva um sjúkraflutning. Harra Guð, tá tað tekur 10 mín. frá tí tyrlan lættir úr Skopun til hon er undir sjúkúsinum, tá er tað styttri enn at koyra til Kirkjubø, skal so bátur um fjørðin, tekur tað væl meir enn tvær ferðir tíðina. So í tann máta eru sandingar betur fyri.

Hann var mongum ein hollur stuðul

Johannes Thomsen, í Havn, er farin. Honum untist júst at runda tey tryffjórðingshundrað.

Hóast vit øll vita, at vit einaferð skulu hidani, er í hvørjum føri svert at missa ein av sínum. Í mongum forum týkist hetta ófatuligt, tí ofta koma boðini bráðliga. Bráðligari enn vit væntaðu.

So var við Hannisi.

Tað eru so fáir dagar síðani, tú sást Hannisi í havnargøtum. Kvikkongdur, blúðskortaður, fryntligur. Altíð væl til passar.

Hannis var havna-maður. Sonur Olivinu og Tummas.

Sum ungur fór hann í læru í Føroya Banka og starvaðist har til hann í 1941 fekk starv á Lín-ingarráðnum, tá hetta var sett á stovn.

Hannis var stjóri á Lín-ingarráðnum til hann í 1978 legði frá sær vegna aldur.

Í einum tilkum starvi man vera torført at vera øllum tilvildar. Har eru skattamál við einstaklingar og kom-munur. Í tilkum starvi skalt tú vera skiftandi landsstýris-monnum til hjálpar, til vegleiðingar og sjálvandi loyvalur móttvegis teimum.

Í einum tilkum starvi er ikki nógmikið bert at vera samvitsku-fullur eftir egnu sann-føring, men sam-stundis duga eina smíðliga balancu-gongd.

Hóast eg ikki sjálvur kenni nógv til hansara arbeiði sum stjóra á Lín-ingarráðnum so haldi eg meg víta, at tað mangan hevur

verið so, at bæði komm-unustýrislimir, lands-stýrismenn og onnur sum hava samstarva við Hannisi, hava víð-ismett hansara gløgg-skygni og tankar og í mongum forum endur-skøða egna hugsan eftir at hava tosa við Hannis.

Hannis var ikki eina av teimum, sum tók av eini lotuloysn fyri bert at vera einstokum til vildar. Hann hevði sínar egna tankar, var rættvísir og dyggur al-mennur tæna-stu-maður.

Tá Hannis legði frá sær á Lín-ingarráð-num, var tað ikki fyri at seta seg í hin djúpa stólin uppi á Heygs-breyt. Tað hevði aldrin fallið honum inn. Tvørturímóti.

Hannis hevði ongan-tíð so nógv at takast við sum júst nú, hann var farin úr sínum fasta starvi. Nú fekk hann stundir til annað. Og tað var ikki smávegis.

Hann var við til at stovna felagið móti krabbameini, og sum nevndarlimur har gjørdi hann eitt stórt arbeiði.

Nógvar fyrirtekur í býnum høvdu harafrat boð eftir honum. SUM bókhaldara, leiðbeinara ella hvat tað kundi

vera. Og kundi Hannis gera einum eina tæna-stu, ja so gjørdi hann tað. Og tað var uttan fyrst at gáa eftir, hvat hann sjálvur fekk afturfyrir.

Vit á Sosialinum høvdu eisini boð eftir Hannisi. Tað eru nú nokur ár síðani. Hetta var tá vit av álvara fóru at okja um fyri-takssemið. Vit høvdu so avgjørt ein góðan roknskaparmann fyri neyðini.

Tá Hannis tók við, var aktiviteturin hjá blaðnum ikki storri enn so, at roknskaparskjal-ini rúmtust í einum hampuligum cigar-kassa.

Sum í øðrum forum fór Hannis til verka av øllum alvi. Fekk skil á tí, sum leingi hevði ligið á láni, og var góður í ráðum. Ikki minst tá vit fóru undir stóra tiltakið at fáa til vega nýtt blað-hús og prentsmíðju.

Hannis hevur verið Sosialinum ein góður stuðul, sum vit ongantíð eiga at gloyma.

Soleiðis var hann so mongum øðrum ein góður stuðul.

Mong eru tye, sum koma at sakna Hannis.

Stórst verður sakn-urin hjá teimum sum dagliga stóðu honum nærmast.

tórfinn

Almennur Ung-dómsfundur

um ungdóm, samliv og fyribyrging verður á Landsbókasavn-um 26. okt. kl. 19,30.

Á fundinum luttaka:

Turið Holm, gynækologur

Gunvør Hoydal, biologur

Heri Kragesteen, psykologur.

Høvi verður at seta skrivligar og munnligar spurningar.

Sosialistisk Ungmannafelag

Luttakið í almenna orðaskiftinum í Sosialinum